

var meget interesseret i, at denne Bevilling blev brugt i den nærmest kommende Tid. Jeg tror, at det ikke vilde være uden Værdi, om det ærede Medlem fra Varde prøvede paa hos Sogneraadene for Ølgod og omliggende Sogne at hjælpe Arbejderne ud over denne betydelige, jeg kan godt sige frygtelige, Vanskelighed, som de staar i. Jeg vil i Tilslutning hertil sige, at naar der fra de konservative Partiers Side tales saa meget om de fortvivlede Forhold, der fremkommer ved ulovlige Strejker, saa er det jo meget let at forstaa, at der efterhaanden kommer saadanne ulovlige Strejker. Den Vinter, som disse Mennesker dervovre i Ølgod sandsynligvis kommer til at gennemgaa, vil utvivlsomt virke saaledes paa dem, at deres Sind opfyldes i den Grad med Harme mod alt, hvad der ligger udenom deres allernærmeste Interessesfære, Kampen for Brødet, Arbejdet for Brødet, saaledes at hvis de til Sommer kommer ind i et Stykke Arbejde, hvor de i et givet Øjeblik mener, at der er, som det et Par Gange er sagt her i Tinget, en Tjans for at trænge Arbejdsgiverne op i en Krog og tilvinge sig noget mere, end de overenskomstmæssigt har Ret til, vil de benytte sig af den ud fra den Sindsstemning, som endnu ikke vil være gaaet af dem fra Vinterens Lidelser. Det vil ikke være gaaet dem i Glemme, at den Gang de stod i deres fortvivlede Stilling, var der ingen Hjælp for dem at finde nogetsteds, og de vil ikke føle sig forpligtede overfor noget som helst. Jeg lærte, mener jeg, adskilligt at kende til Stemningen mellem Arbejderne ved det Møde ovre i Ølgod, og jeg kan ikke nægte, at paa mig virkede det paa en saadan Maade, at jeg maatte sige til mig selv: Ja, det er saamænd ikke underligt, at der nu og da kommer saadanne Bevægelser frem mellem Arbejderne, der resulterer i ulovlige Strejker o. s. v., thi Samfundet er saadan indrettet, at der er visse Perioder, i hvilke alt synes at samle sig for at fortrædige og gøre en stor Kreds af Mennesker ulykkelige, og denne Fortvivlelse, denne Harme, der bundfælder sig i dem, giver sig Udslag ved den førstkomende Lejlighed, hvor de tror, at det er dem, der er ovenpaa.

Jeg vil henstille til det ærede Med-

lem fra Varde, om han ikke vil undersøge Forholdene i Ølgod lidt nærmere, navnlig tale med Sogneraadene der paa Egnen, for at prøve, om ikke han og de i Forning kan gøre noget for at raade Bod paa disse Forhold. Jeg tror nemlig, det er meget vanskeligt, for ikke at sige ganske umuligt, at forlange, at Regeringen i dette specielle Tilfælde skulde kunne skride ind og skaffe Arbejde til disse Mennesker. Jeg ved ikke, hvad Regeringen skulde kunne gøre ovre paa de Egne. Derimod maa der ganske sikkert være adskilligt, som Sogneraadene kunde gøre, og de er jo ikke fattige derovre i Ølgod og omliggende Kommuner.

Jeg skal derefter vende mig til det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) og hans Brev fra Købmand Surballe. Det ærede Medlem har jo en Maade at debattere paa, som ikke er ukendt: at rive Sætninger ud af deres Sammenhæng og derudfra argumentere for det, han nu ønsker at opnaa i Øjeblikket; og det, han ønskede at opnaa i Dag, var at faa fremstillet mig som et Medlem af Rigsdagen, der her havde fremsat positivt urigtige Beskyldninger imod en Samfundsklasse for Misbrug af de sønderjyske Børn. Saa læste da det ærede Medlem fra Sæby Brudstykker op af et Brev, han har modtaget fra Købmand Surballe. Jeg tillod mig at henstille til det ærede Medlem at læse hele Brevet op, hvad det ærede Medlem erklærede ikke at være uvillig til, men desuagtet ikke gjorde, og da jeg er i Besiddelse af en Afskrift af Brevet, skal jeg oplæse det hele. Den Afskrift, jeg har modtaget af Brevet til det ærede Medlem fra Sæby, lyder saaledes:

„Naar Hr. Folketingsmand H. P. Hansen har udtalt sig som af Dem citeret, saa foreligger der paa en eller anden Maade en beklagelig Misforstaaelse, da jeg ikke har foranlediget Flytning af noget sønderjysk Barn af den i Brevet nævnte Grund. De Omflytninger, der paa min Foranledning har fundet Sted, er kun, fordi Børnenes Ophold her i Landet blev af længere Varighed end egentlig bestemt. Jeg erindrer godt, at jeg har talt med Hr. H. P. Hansen om Indkvarteringen af de sønderjyske Børn, ogsaa om Vanskelig-